

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111211023
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8111211023.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Straku a členov senátu JUDr. Michala Boroňa a JUDr. Martina Kopinu v spore žalobcu: Coryn, s.r.o., Jesenná 8, Prešov, IČO: 36510 645, právne zastúpený JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom, Jesenná 8, Prešov, proti žalovaným: 1/ Prešovský samosprávny kraj, Nám. Mieru 2, Prešov, zastúpený správou a údržbou ciest Prešovského samosprávneho kraja, Jesenná 14, Prešov, IČO: 37 936 859 a 2/ Mesto Prešov, Hlavná 73, Prešov, IČO: 00327 646, právne zastúpené JUDr. Alojzom Naništom, advokátom Sládkovičova 8, Prešov, o náhradu za užívanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8C/88/2011 - 688 zo dňa 07.03.2014 takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a sa zmena na strane žalobcu tak, že namiesto žalobcu CORYN, s.r.o., Jesenná 8, Prešov, IČO: 36510 645 bude v konaní vystupovať BENC, s.r.o., Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 506 451.

P o t v r d z u j e sa rozsudok.

odôvodnenie:

1. Spoločnosť Coryn, s.r.o. (ďalej aj „žalobca“) podľa poznatkov súdu zo súdnych konaní v minulosti kúpila viaceré pozemky v katastrí mesta Prešov pod rôznymi stavbami vrátane komunikácii a následne na súde uplatnila náhradu za užívanie pozemku.

2. V predmetnej veci ide o jeden z takýchto prípadov. Pozemok (CKN XXXX/X,CKN XXXX/XX; LV XXXX k.ú. F.) sa nachádza pod komunikáciou III. triedy a pod chodníkom. Od povahy stavieb žalobca odvodil pasívnu legitímáciu žalovaných.

3. Tunajší súd vo viacerých rozhodnutiach v obdobných právnych veciach vyslovil názor o existencii práva vlastníka pozemku zastavaného stavbou na primeranú náhradu za užívanie jeho pozemku. Obdobne aj v predmetnej veci nebola zistená prekážka na konštatovanie takéhoto práva, no vzhľadom na jeho oneskorené uplatnenie došlo k jeho oslabeniu premlčaním (naturálna obligácia).

4. Žalobca však argumentuje, že na vec treba aplikovať Obchodný zákonník a pri 4 ročnej premlčacej dobe by jeho právo premlčané nebolo. Súd prvej inštancie nepovažoval predmetnú vec za vec, na ktorú by mal dopadať Obchodný zákonník a podľa Občianskeho zákonníka je právo premlčané. Náhrada bola uplatnená za obdobie od 20.04.2007 do 31.12.2007 a následne od 01.01.2008 do 03.05.2008. Žaloba bola podaná 20.4.2011 a dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula ešte pred podaním žaloby. Žalobca v odvolaní v podstate trvá na štvorročnej premlčacej dobe a teda vytkol nesprávne právne posúdenie veci.

5. Odvolací súd v tejto veci už premlčanie potvrdil, no z procesných dôvodov bol rozsudok zrušený (chyba spojená s nedoručením vyjadrenia protistrane; prípad Trančíková).

Rozsudok súdu prvej inštancie

6. Žalobca sa domáhal zaplataenia 33.184,98 Eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 20.04.2011 do zaplataenia od žalovaného v 1. rade a od pôvodne žalovaných v 1. až 3. rade zaplataenia sumy 1.182,67 Eur spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 20.04.2011 do zaplataenia. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. V odôvodnení poukázal na dôvody žaloby, stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov a uviedol, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 13.03.2007 so správcom konkurznej podstaty L. L. Z., úpadcom R. závodov, a.s., v likvidácii P.. Vklad vlastníckeho práva žalobcu bol povolený dňa 17.04.2007, pod č. V-XXXX/XX.

7. V konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 9Co/62/2012 sa súd zaoberal otázkou nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu k nehnuteľnosti, ktorá tvorí aj predmet tohto konania a dospel k záveru, že dňom nasledujúcim po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania o návrhu na vylúčenie zo súpisu majetku v konkurznej podstate pozemky KNC parc. č. XXXX/X t.j. dňom od 24.11.2006 vznikla nevyvrátiteľná domnienka, že predmetná nehnuteľnosť bola zahrnutá do súpisu oprávnene a že správca konkurznej podstaty je oprávnený ju speňažiť. Toto speňaženie sa zrealizovalo formou kúpnej zmluvy zo dňa 13.03.2007 ku ktorej dal konkurzný súd súhlas opatrením č.k. 5K/169/2001 - 140 zo dňa 07.02.2007. Konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia je právne posúdené ako nárok na vydanie plnenia získaného bez právneho dôvodu. Takýto uplatnený, už aj právoplatne prisúdený nárok má charakter výkonu vlastníckeho práva. Nemožno ho považovať za nárok zo záväzkového vzťahu založeného pri takej podnikateľskej činnosti žalobcu, ktorá by sa týkala zabezpečovania verejných potrieb. Táto podstata spoločenského vzťahu, v ktorom jeho účastníci vystupovali je rozhodujúcou aj pre posúdenie právneho režimu, ktorý by sa mal aplikovať na úroky z omeškania. Podstata spoločenského vzťahu vyplýva aj zo záveru nálezu Ústavného súdu Českej republiky, z ktorého vyplynulo, že zásadným a kľúčovým činiteľom pre aplikáciu konkrétneho predpisu na riešenie úrokov z omeškania, či premlčania je podstata tohto spoločenského vzťahu, v ktorom účastníci vystupovali. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal aj na právny záver vyplývajúci z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 14Co/84/2011.

8. Za účelom posúdenia otázky, či v danom prípade zo strany žalobcu ide o podnikateľskú činnosť týkajúcu sa uspokojovania verejných potrieb alebo o jeho činnosť, ktorá má predovšetkým charakter výkonu vlastníckeho práva s verejným záujmom nesúvisiacim súd uviedol, že podnikateľskú činnosť zabezpečujúcu verejné potreby môže vykonávať ktorákoľvek právnická, či fyzická osoba vo všetkých oblastiach národného hospodárstva, pokiaľ táto činnosť slúži verejnemu (všeobecnému) záujmu, a teda záujmu všetkých právnických a fyzických osôb nachádzajúcich sa na území štátu, či danej územnosprávnej jednotky. Takéto potreby sú zabezpečované jednotne pre všetky subjekty, ktoré ich môžu tiež hromadne využívať. Na tieto skutočnosti súd prvej inštancie poukázal z dôvodu vznesenej námietky premlčania žalovanými, ako aj z dôvodu posúdenia vzťahu podľa § 261 ods. 1,2 Obchodného zákonníka. Ďalej súd poukázal na záver, ktorý vyplynul z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12Co/29/2012 zo dňa 25.09.2012 v ktorom sa podnikateľ proti U. P. domáhala zaplataenia 3.734,32 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré na strane žalovaného malo vzniknúť užívaním pozemkov vo vlastníctve žalobcu pod mestskou komunikáciou. Zo záveru z predmetného rozhodnutia vyplynulo, že z hľadiska obsahu vlastníckych práv žalobcu je vlastníkom pozemkov pod líniovou stavbou - mestskou komunikáciou a na druhej strane vlastníctvo k tejto líniovej stavbe svedčí mestu. Žalobca nepodnikal s prenájmom nehnuteľnosti pod touto komunikáciou, mesto nepodnikalo s vlastníctvom tejto pozemnej komunikácie, aj keď prevádzkovanie tejto komunikácie znamenalo zabezpečovanie verejných potrieb. Samotná vec sa týkala ochrany vlastníckeho práva, nie plnenia z podnikateľskej činnosti účastníkov. Vec sa netýka prenájmu podnikateľského prenájmu nehnuteľnosti cesty, čo by bol obchodno-záväzkový vzťah, ale žalobca si v tejto veci chráni svoje vlastnícke právo k pozemkom, resp. využíva obsah svojho vlastníckeho práva na určitú návratnosť tohto vlastníctva, a to platenie poplatkov za doposiaľ bezodplatné užívanie týchto pozemkov, na ktorých je zriadená mestská komunikácia. Mestská komunikácia nie je priamo predmetom podnikania žalovaného, aj keď sa zabezpečujú verejné

potreby. Netýka sa podnikateľskej činnosti mesta v oblasti mestských komunikácií. Je tu zabezpečenie verejných potrieb bez úmyslu podnikateľ v oblasti miestnych komunikácií, a preto ani nároky žalobcu nemožno podradiť pod ustanovenie § 261 ods. 1,2 Obchodného zákonníka z hľadiska povahy subjektov zmluvného vzťahu, žeby sa to týkalo podnikateľov pri ich podnikateľskej činnosti, kde u mesta nie je možné povedať, že podniká v oblasti miestnych komunikácií a u žalobcu sa tak isto nejedná o podnikanie v oblasti prenájmu nehnuteľností pod miestnymi komunikáciami. Nejedná sa o obchodno-záväzkový vzťah, kde platí všeobecná štvorročná premlčacia doba na uplatnený nárok bezdôvodného obohatenia t.j. z dôvodu bezodplatného užívania nehnuteľností. Nie je možné konštatovať, že zmluvný vzťah vznikol medzi podnikateľmi zo zákona pri zabezpečovaní verejných potrieb, kde nie je preukázaný úmysel žalovaného podnikateľ s vlastníctvom - miestnou komunikáciou vedenou cez pozemok žalobcu. Na vydanie bezdôvodného obohatenia sa teda vzťahuje dvojročná premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

9. Súd poukázal na ustanovenie § 261 ods. 2,3 Obchodného zákonníka, ďalej § 107 ods. 1,2, Občianskeho zákonníka a ďalej uviedol, že v prejednávanej veci je potrebné na otázku premlčania aplikovať ustanovenie Občianskeho zákonníka vzhľadom k tomu, že nárok uplatnený žalobcom má charakter výkonu jeho vlastníckeho práva a nie obchodno-záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovanými ako subjektmi verejného práva, ktoré sa týkajú zabezpečovania verejných potrieb. Žalobca ako vlastník predmetných nehnuteľností sa najneskôr odo dňa povolenia vkladu vlastníckeho práva t.j. dňa 17.04.2007, dozvedel o bezdôvodnom obohatení, ako aj o tom kto sa na jeho úkor obohatil. Žalobca si nárok na náhradu za užívanie nehnuteľnosti za obdobie od 20.04.2007 do 03.05.2008, ktorý súd posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil žalobou zo dňa 20.04.2011, t. j. po uplynutí premlčacej doby. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie na vznesenú námietku premlčania žalovanými v 1. a 2. rade prihliadal a žalobu žalobcu zamietol.

10. K výroku o trovách konania súd poukázal na ustanovenie § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že vyslovil, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Odvolanie žalobcu

11. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia vrátane nesprávneho právneho posúdenia. Bol tohto názoru, že súd prvej inštancie mal vznesenú námietku premlčania posúdiť v zmysle ustanovenia Obchodného zákonníka. Namietal, že súd sa nevysporiadal s predloženými rozhodnutiami iných súdov, ku ktorým nezaujal žiadne stanovisko. Považoval to za arbitrárny postup súdu prvej inštancie, čím došlo k zásahu do princípu právnej istoty ako súčasť právneho štátu podľa článku 1 ods. 1 Ústavy SR. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Vyjadrenia žalovaných

12. Žalovaný v 1/ rade v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že predmetom konania je uplatnenie výkonu vlastníckeho práva tým, že v zmysle ustanovenia § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka nie je dôležitou len skutočnosť, že na strane žalovaného ide o zabezpečovanie verejných potrieb, ale je dôležité aj to, či sa jedná o podnikateľský subjekt, alebo jeho podnikateľskú činnosť. Právny vzťah medzi účastníkmi považoval za vzťah občianskoprávny, na ktorý sa vzťahuje dvojročná premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok.

13. Žalovaný v 2/ rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia je presvedčivé, v súlade so zákonnými požiadavkami. Dôležité je to, že žalobca v odôvodnení odvolania neuviedol k akým nesprávnym skutkovým zisteniam mal súd prvej inštancie dospieť. Tento uplatnený dôvod považoval za nedôvodný. Taktiež za nedôvodné považoval namietané nesprávne právne posúdenie. Uviedol, že podľa výpisu z obchodného registra má žalobca v predmete činnosti zapísanú ako činnosť prenájom nehnuteľností, ktorá činnosť patrí medzi voľné živnosti, je zapísaná pod kódom 25.2. K poznámke k tejto živnosti je konštatované, že základnými službami treba rozumieť druh služieb, ktoré zabezpečujú a podmieňujú možnosť riadneho užívania nájomcom. Za takéto služby v praxi možno považovať napr. dodávku tepla a teplej úžitkovej vody, elektrickej energie, plynu, odvod tuhého komunálneho odpadu, odvod do odpadovej vody alebo odvod splaškov, kominárske služby, upratovanie spoločných priestorov a pod. Zo skutkových zistení nemožno vyvodiť záver, aby žalobca pre žalovaného poskytoval čo i

len základné služby, nie to ešte iné. Na zistené skutkové okolnosti t.j. vznik stavby - cesty, resp. chodníka v dávnej minulosti, rešpektovanie tohto stavu právnymi predchodcami, neexistenciu nájomnej zmluvy a skutočnosť, že žalobca nevykonával pre žalovaného činnosť v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou, nemožno tento vzťah kvalifikovať ako obchodno-závazkový. Aj samotný žalobca v žalobe zdôrazňoval, že je vlastníkom pozemku a realizuje svoje vlastnícke právo, a preto žalobcom uplatnený nárok má charakter výkonu vlastníckeho práva, ktorý nesúvisí s jeho podnikateľskou činnosťou, ktorá by sa týkala zabezpečenia verejných potrieb. Právne posúdenie vzťahu medzi účastníkmi ako občianskoprávneho považoval žalovaný v 2/ rade za správne, vrátane právneho posúdenia veci. Námitky žalobcu týkajúce sa nevysporiadania sa s rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, Českej republiky, prípadne ústavných súdov nepovažoval za dôvodné, lebo skutkové zistenia, z ktorých vychádzali súdy boli odlišné ako v posudzovanej veci. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

14. Podaním zo dňa 06.03.2015 predložil právny zástupca žalobcu návrh na zmenu účastníka v zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku z dôvodu postúpenia pohľadávky z 04.03.2015 na spoločnosť BENC, s.r.o., Jesenná 8, Prešov, IČO: 365 064 51, ktorý so vstupom do konania na strane žalobcu súhlasil.

15. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania a rozsudkom č.k. 4Co/146/2014-755 zo dňa 20.05.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 4Co/146/2014-770 zo dňa 05.08.2015 rozhodol tak, že pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že namiesto žalobcu CORYN, s.r.o. Prešov bude v konaní vystupovať BENC, s.r.o., Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 506 451. Rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2015.

16. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (BENC, s.r.o.) dovolanie, v ktorom navrhol, aby dovolací súd zrušil II. výrok rozsudku odvolacieho súdu sp. zn. 4Co/146/2014 z 20.05.2015 v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie sp. zn. 8C/88/2011 zo dňa 07.03.2014 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie..

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd uznesením č.k. 7Cdo 38/2016-804 zo dňa 23.06.2016 rozsudok Krajského súdu v Prešove z 20. mája 2015 sp. zn. 4Co 146/2014 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie z dôvodu, bolo potrebné zohľadniť, že k odvolaniu žalobcu (č.l. 692 spisu) sa písomne vyjadrili žalovaný v 1/ rade podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 9. júna 2014 (č.l. 711 spisu) a žalovaný v 2/ rade podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 2. júla 2014 (č.l. 713 spisu), žalobca ale nemal možnosť dozvedieť sa o týchto vyjadreniach a prípadne sa k nim vyjadriť, lebo súd mu tieto vyjadrenia nedoručil. Opomenutím doručenia vyjadrení žalovaných žalobkyni došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a tým k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom v zmysle ust. § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p..

18. Žalobca v podaní zo dňa 3.10.2016 zotrval na svojich argumentoch prezentovaných v odvolaní.

19. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

20. Podľa § 80 ods. 1 CSP ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

21. Podľa § 80 ods. 2 CSP súd vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutím NS SR č.k. 7Cdo 38/2016-804 zo dňa 23.06.2016 bol rozsudok Krajského súdu v Prešove z 20. mája 2015 sp. zn. 4Co 146/2014 zrušený v celom rozsahu, t.j. aj vo výroku o pripustení zmeny na strane žalobcu, odvolací súd opätovne rozhodoval o návrhu na zmenu na strane žalobcu zo dňa 06.03.2015 (č.l. 723 spisu). Postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania zo spoločnosti Coryn s.r.o. na spoločnosť BENC s.r.o. bolo preukázané zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 04.03.2015, t.j. uzatvorenou po začatí konania (č.l. 870 spisu). Spoločnosť BENC, s.r.o. so vstupom do konania na miesto žalobcu súhlasila (č.l. 724 spisu). Za daného stavu odvolací súd konštatuje, že podmienky pripustenia zmeny subjektu na strane žalobcu v zmysle § 80 ods. 1 a 2 CSP boli splnené, preto zmenu na strane žalobcu pripustil, a to tak, že namiesto žalobcu CORYN, s.r.o., Jesenná 8, Prešov, IČO: 36510 645 bude v konaní vystupovať BENC, s.r.o., Jesenná 8, Prešov, IČO: 36 506 451.

23. K veci samej odvolací súd uvádza, že oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne posúdil dôvodnosť vznesenej námietky premlčania, ako aj právny vzťah medzi stranami sporu.

24. Žalobca v predmetnom konaní uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 20.04.2007 do 31.12.2007 a následne od 01.01.2008 do 03.05.2008, t. j. za obdobie pred nadobudnutím účinnosti § 4 ods. 1 zákona č. 66/2009 Z. z., na základe ktorého bolo kreované zákonné vecné bremeno. Žalobca uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia, teda plnenie za užívanie predmetného pozemku bez právneho dôvodu (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

25. K odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza, že namietanie nesprávneho skutkového zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo dôvodné. Súd prvej inštancie správne vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania sa touto námietkou zaoberal. Právny vzťah medzi stranami posúdil ako vzťah občianskoprávny z dôvodu, že uplatnený nárok za užívanie nehnuteľností z titulu bezdôvodného obohatenia nie je nárokom, ktorý by vznikol z dôvodu podnikateľskej činnosti, na ktorú skutočnosť súd prvej inštancie správne poukázal.

26. Žalobca v čase nadobudnutia nehnuteľnosti - pozemku mohol dobre vedieť o skutočnosti, že na tejto leží stavba - pozemná komunikácia. Medzi stranami sporu nebol založený žiadny obchodnoprávny zmluvný záväzkový vzťah týkajúci sa predmetnej nehnuteľnosti. Nebolo možné dospieť k záveru, že žalobca pri vzniku a trvaní záväzkovo-právneho vzťahu vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti tak, ako to má na mysli ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka, pretože z logiky veci je zrejmé, že účelom podnikateľskej činnosti je síce dosahovanie zisku (napr. za poskytovanie služieb, predaj tovaru, nájom hnutel'nych, nehnuteľných vecí a pod.), nie však v podobe podnikania založeného na uplatňovaní nárokov z bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo v dôsledku zastavenia pozemku verejnou komunikáciou.

27. Pokiaľ žalobca na podporu svojich argumentov poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/75/2012, k tomuto odvolací súd uvádza, že v predmetnom rozhodnutí nebola riešená otázka premlčania, súd nekonštatoval, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným má obchodno-právny charakter ako ani to, že žalobca podniká s nehnuteľnosťami, na ktorých sú miestne komunikácie, bytové domy. Súd iba uzavrel, že mu je známe, že žalobca kupuje pozemky zastavené stavbami. Je dôležité, že v predmetnej veci nejde o nárok zo zmluvy ani zo zákona ale z porušenia práva (vydanie bezdôvodného obohatenia) a nenastala právna skutočnosť, ktorá by opodstatňovala aplikáciu Obchodného zákonníka.

28. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom Krajského súdu v Prešove vyslovenom v rozhodnutí č.k. 3Co/21/2017-208 zo dňa 4.5.2017, v ktorom krajský súd posudzoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľnosti - pozemku - parc. č. KNC XXXX/X, k.ú. F. (avšak za iné obdobie, ako je tomu v predmetnom konaní) a v ktorom uviedol: „V prejednávanej veci vzťah medzi žalobcom a žalovaným vyplývajúci z užívania pozemkov bez právneho dôvodu (coditio indebit) pod cestou ako verejnou komunikáciou nemožno definovať ako obchodno-záväzkový právny vzťah medzi podnikateľmi, lebo pri jeho vzniku s prihliadnutím na všetky okolnosti je zrejmé, že sa netýka ich podnikateľskej činnosti. Predmetom sporu je ochrana vlastníckeho práva žalobcu, nie plnenie z podnikateľskej činnosti strán sporu. Nárok uplatnený žalobcom nijako nesúvisí s podnikateľskou činnosťou žalobcu vo vzťahu k žalovanému, a preto je namieste posúdiť právny vzťah medzi stranami

sporu ako občianskoprávny, nakoľko žalobca žiada plnenie za užívanie pozemkov bez právneho dôvodu. Ide o prípad, keď právny dôvod, ktorý by zakladal právo na plnenie - nájomná zmluva - neexistoval od začiatku.“

29. Obdobie uplatneného nároku je od 20.04.2007 do 31.12.2007 a následne od 01.01.2008 do 03.05.2008. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania súd postupom podľa § 107 Občianskeho zákonníka dospel k správneému záveru, že nárok uplatnený žalobou zo dňa 20.04.2011 je premlčaný. Žalobcovi márne uplynula dvojročná subjektívna doba (§ 107 OZ). Pri občianskoprávnom vzťahu medzi stranami sporu nemožno na vznesenú námietku premlčania aplikovať štvorročnú premlčaciu dobu vyplývajúcu z ustanovení Obchodného zákonníka. Namietané skutočnosti preto neboli dôvodné.

30. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa nevysporiadania sa s predloženými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, Českej republiky, prípadne ústavným súdom z dôvodu, že záver súdu o dôvodne vznesenej námietke premlčania bol rozhodujúci vo veci samej v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Nebolo povinnosťou súdu vo veci vykonávať ďalšie dokazovanie, resp. zaujímať stanovisko k predloženým rozhodnutiam z dôvodu, že na vznesenú námietku premlčania je súd povinný prihliadať (§ 101 Občianskeho zákonníka) a náležite sa s ňou vysporiadať. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (od 1.7.2016 túto problematiku upravuje § 220 ods. 2 CSP), je jasné, zrozumiteľné a preskúmateľné, a preto ani namietaná arbitrárnosť nebola dôvodná.

31. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 CSP.

32. Vzhľadom na skutočnosť, že prvoinštančný súd si v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. vyhradil právo rozhodnúť o trovách konania až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, rozhodne aj o trovách odvolacieho konania.

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).